

да принесе въ жертвѣ за спасеніе міра, каквото до край да
испие всичкъ-тъ чашъ на страданія-та.

Съ благоговѣніе да припаднемъ прѣдъ тѣхъ беспрѣ-
дѣлнѣ любовь, която е прѣнесла толики страданія за на-
ше-то спасеніе!

Воины-тъ распели Иисуса Христа.

Такожде распели и двама разбойници, които привели
наедно съ Него, одного отъ деснѣ, а другого отъ лѣвѣ
странѣ. Ето каквѣ благодарность воздалъ народа-тъ Гос-
поду за всичкъ-тъ учинены благодарѣнія! Иисусъ Христосъ,
като возвелъ очи-тъ Си на небо-то, казалъ: „Отче! прости
имъ! ти не знаѣхъ, что правятъ.“

По римскы-тъ законы, надъ главы-тъ на прѣстѣпни-
цы-тъ трѣбвало да поставятъ надписъ, та да може всѣкъ
да види, за каквѣ винѣ е погубенъ. Пилатъ заповѣдалъ да
направятъ надъ главѣ-тъ на Иисуса Христа слѣдующій
надписъ: *Иисусъ Назарянинъ, Царь Іудейскій*. Тоя надписъ
былъ написанъ на три языка: на Еврейскій, Греческій
и Римскій. Архіереи-тъ го почели за подсмивъ на нихъ,
или за укоръ, отишли до Пилата и думали му: „не пиши:
Царь Іудейскій, а напиши, че Той самъ говорилъ: „Азъ
сѣмъ Царь Іудейскій“ (Іоан. 19, 21); но Пилатъ имъ от-
говорилъ: „чтого писахъ, писахъ.“

Воины-тъ, които распинали Иисуса Христа, взяли гор-
ни-тъ Му дрехы и раздѣлили гы помежду си; но понеже
хитона-тъ (долна-та дрехѣ) былъ истканъ на цѣло, безъ
шевоуе, то они не рачили да го раздиратъ, но метижи
жребій, кому отъ нихъ ще ся падне. Воины-тъ, безъ со-
мнѣніе, не знаили, че тѣ съ това изпълнявали пророчество-
то на Св. Давида: „раздѣлиша ризы моя себѣ и о одежди
моей меташа жребій“ (Псал. 21, 19).